

עפ"ת 27396/08-15 - אד דן (אסיר) - הובא באמצעות שב"ס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 27396-08-15 דן (אסיר) נ' מדינת ישראל
נ"ב 7735-07-13
10 ספטמבר 2015

לפני כבוד השופט רענן בן-יוסף
אד דן (אסיר) - הובא באמצעות שב"ס
על-ידי ב"כ עו"ד אביתר גולני
נגד
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד מיטל מור

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 26.07.13 בסמוך לשעה 03:00 בלילה הנאשם נהג רכב ברח' פינסקר בת"א. כשנהג היה שיכור ובבדיקת ינשוף שנערכה לו נמצאו 1,010 מק"ג בכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו.

בבדיקת מאפיינים שנעשתה לו התנדנד במבחן העמידה, כך גם במבחן על קו - התנדנד, הסתייע בידיו, לא הצמיד עקב לאגודל, ואף במבחן הבאת האצבע לאף כשל.

מפיו של המערער נדף ריח אלכוהול חזק, הופעתו הייתה רדומה ומרושלת. לא פלא אפוא שהנאשם, בנסעו אחור, פגע בקיר וגרם לתאונה, אם כי לא תאונה קשה. זאת הייתה האשמה שהוטחה במערער בכתב האישום שהוגש נגדו.

המערער כפר והכחיש את המיוחס לו ולכן נשמעו ראיות, ובית משפט קמא, לאחר שמיעת ראיות, הרשיע אותו בדין וגזר לו עונשים שונים, בהם עונש מאסר בפועל של 8 חודשים ופסילה בפועל מלנהוג ל-54 חודשים, בנוסף למאסר מותנה ועונשים נוספים.

הערעור שלפניי הוא הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

באשר להכרעת הדין - אקדים ואומר שלא מצאתי להתערב. בעיקרו של דבר, בית משפט קמא התבסס בהכרעת הדין על קביעות עובדה וממצאי מהימנות, בעיקר מהימנותו של המתנדב, יצחק ג'יבלי, אשר עשה את עיקר הפעולות

במקרה זה, כך גם מתנדב נוסף ושוטרים שבית משפט קמא התייחס לעדויותיהם בהכרעת דינו (ראה עמ' 2-4 להכרעת הדין).

בין טענותיו של המערער שיצחק ג'יבלי, אותו מתנדב, פעל בניגוד להנחיות המשטרה, הן בהיבט מעצרו של המערער והן בהיבט התעבורתי הקשור לבדיקת הינשוף, בית משפט קמא התייחס לטענותיו אלה של המערער ודחה אותן, ובצדק דחה אותן.

נקודה אחת שהעלה המערער היא עניין ממשי והיא שאלת יישומה של הלכת "**ארביב**" - רע"פ 3807/11, **מדינת ישראל נ' אפרים ארביב**, שם, בהסכמה, הורה בית המשפט העליון למדינה ליידע מבדקי שכרות על-ידי שוטרים כי כלל בדיקות השכרות שנעשו להם, לרבות בדיקת מאפיינים, עשויות לשמש ראיה נגדם להוכחת אשמתם בעבירות המיוחדות, וכן זכותם, עם קבלת כתב האישום, להיוועץ בעו"ד בדבר המשמעויות המשפטיות של כתב האישום.

בית משפט קמא הגיע לידי מסקנה פרשנית של פסק דינו של בית המשפט העליון, לפיה, אותה הלכה חלה רק במקום ומדובר במי אשר מקבל לידו עובר לבדיקתו כתב אישום, ומי שמשוחרר מכתב האישום מיד לאחר הבדיקה.

אף שניתן לפרש כך את פסק דינו של בית המשפט העליון, אינני משוכנע שפרשנות זו מתיישבת עם תכליתה של הוראת בית המשפט העליון, והיא התכלית שכל נהג ידע את זכויותיו בלי קשר לשאלת הגשת כתב האישום נגדו מיידית או לשאלת מעצרו או לא.

אינני סבור שבנסיבות תיק זה יש הצדקה להיעתר ל"סד חוקתי" כאשר מדובר בתוצאות של שכרות כה קשה, כפי שעלו בנסיבותיו של מקרה זה, וכאשר הראיות שבאו לפתחו של בית משפט קמא על שכרותו של המערער היו כה מגוונות, כפי שתואר לעיל. מדובר במי ששכרותו נלמדה הן מכישלון טוטאלי וחד-משמעי של בדיקת המאפיינים, ולעניין זה אפנה לפסיקה שעניינה הוכחת שכרות שלא באמצעים מדעיים. בבדיקת מכשיר הינשוף התגלו בריאותיו של המערער כמויות אדירות של אלכוהול, קרוב לפי 3 מהכמות שמהווה את הסף של 290 מק"ג אלכוהול בכל ליטר אוויר נשוף.

בית משפט קמא, בנוסף לכך, לא האמין לגרסת המערער ולעדויות בפניו ובהכרעת דינו נימק היטב את כל קביעותיו העובדתיות וממצאי המהימנות אליהם הגיע, בנסיבות מקרה זה.

באשר לעונש, הנני מסכים עם ב"כ המערער, שעונש מאסר בפועל של שמונה חודשים ופסילה ממושכת אינם ענישה רגילה לעבירות של נהיגה בשכרות, אך כאן יש לומר, שהשכרות שבה נהג המערער היא שכרות חריגה שאין רואים בבית המשפט מדי יום.

מדובר במי שגם לחובתו הרשעות תעבורתיות רבות, במי שאף בהיבט הפלילי יש לו מעורבות, ומשכך, ממילא בית המשפט, בהטילו שמונה חודשי מאסר על המערער, עשה זאת תוך חפיפת חלק מהתקופה, שלושה חודשים, לעונש מאסר אחר שריצה המערער באותה עת בשל עבירות פליליות.

ממילא ערכאת הערעור אינה מתערבת בענישה המוטלת על-ידי הערכאה הדיונית אלא כאשר זו סוטה באופן ניכר ממדיניות העונש הראוי. לא זה המקרה המצדיק התערבות.

התוצאה היא שהנני מוצא לדחות את הערעור על שני חלקיו, וכך הנני עושה.

**ניתן והודע היום, כ"ו אלול התשע"ה,
10/09/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד